

Kaxiz helwesta

Mirovên kêmendamiya di pêvajoya penaberiyê de

Mûmkinkirina gihîştin bê asteng û beşdarbûnê serbixwe ji rewşa niştecihbûnê

NOW! Ne bêyî Me

Di derbarê me de

„NOW! Ne bêyî Me“ piştgirêdana bi xwe ya penaberên kêmendamiya e. Em bi xwe penaber in û kêmendamiya me heye. Ji dema hatina me ya Almanyayê ve em rastî astengiyên tî. Lê em di koma xwe de têgihîştin û hevgerîna dibînin. Em hevûdu xurt dikin û bi hev re ji bo civakek berfireh dixebitin.

Em tiştekî dikin ku penaberên kêmendamiya û malbatên wan li Almanyayê bikaribin baştir bijîn.

Penaxwaz û kesên kêmendamiyê di pêvajoya penaberiyê de bi gelek kêmasiyan re rû bi rû dimînin: Gihîştina wan a lênihêrîna tenduristiyê sînordar e, xaniyan bi gelemperî ne li gorî kêmendamiyê in û gelek astengên wan hene. Xizmetên li gorî Qanûna Alîkariyên Penaberan têra gelek hewcedariyên taybet bi kêmendamiyê nakin. Di heman demê de gelek kesên kêmendamiyê zehmetiyên dikişînin ku beşdarî kursên ziman an jî kursên en-tegrasyonê bibin, ku pir caran ne bê asteng in.

Jiyana penaxwazan û kesên kêmendamiyê di pêvajoya penaberiyê de gelek waran de di bin asten-gên wusa de ye ku barekî giran dixêre ser jiyana wan û perspektîfên pêşerojê yê kesên mexdûr.

Pirsgirêk

Qanûna Alîkariyên Penaberan (AsylbLG) wergirtina alîkariyên tenduristî, civakî û beşdariyê ji bo penaxwazan û kesên xwidiyê Duldungê bi tundî sînordar dike. Ev bi taybetî zehmet e de-ma ku mijar li ser lênihêrîna tenduristiyê be. Kesên ku li gorî AsylbLG xizmetê werdigirin, pir caran berî ku karibin bijîjkek bibînin, hewceya wan bi belgeya ku dermankirina bijîşkî jê re tê gotin, heye. Serdanên doktor bi rêya belgeya dermankirina bijîşkî pir tevlihev e. Gelek caran divê mirov berê xwe bide Daîreya alîkariya civakî û serdanên xwe ji aliyê personelên nebijîjîkî ve bide pejiirandin.

Pirsgirêkên mezîn di dema wergirtina alîkariyên bilez de ji bo kesên kêmendamiyê, yê wekî kursiyên bi teker, gopalen koran û amûrên bihîştinê de derdikevin holê. Daîreyên alîkariyên civakî gelek caran red dikin ku lêçûnan biden. Her çiqas bi rêya §6 AsylbLG mafekî qanûnî yê teorîk hebe jî, di pratîkê de daxwazên têkildar cidî nayên girtin û têne redkirin. Ji ber vê yekê gelek kesên kêmendamiyê alîkariyên ku ji bo jiyana wan ya rojane bi lezgînî hewce ne, nastînin.

Gelek cih an xaniyên penaberiyê ne bê asteng in û ji bo kesên kêmendamiyê ne minasîb in. Serbixwe ji kêmasiyên têkildar, wek nimûne pêdivî bi odeyên ji bo vekîşîna ewle, hawîrdorek paqij, azadiya tevgerê û gihîştina bê asteng û hawîrdorek hestiyar heye. Gelek cihên penaberan ên li Almanyayê ji aliyê hejmareke zêde ya mirovan ve tînin dagirtin û ji ber vê yekê jî ne li gorî hewcedariyê ne. Ew pir caran bêhijyenîk in. Di pir rewşan de gihîştina bê asteng nehatiye tamînkirin. Rampe, tuwalêtên bê asteng ên wan tune û / an deriyên wan yê agirê hene ku mirovên astengdar nikarin bê alîkarî vekin. Odeyên vekîşîna taybet bi gelemperî tune ne. Ji ber ferzkirina xaniyan a ku di §48 a Qanûna Penaberiyê de hatiye destnîşankirin, penaxwaz û kesên xwidiyê Duldungê dîsa jî neçar dimînin ku di van tesîsên mezîn de bijîjn. Di piraniya rewşan de, destûr nayê dayîn ku ew bixwe li cihê minasîb bigerin.

Her weha wergirtina alîkariya lênihêrîna û entegrasyonê li gorî Qanûna Civakî-SGB IX ji bo penaxwazan bi tundî tê sînorkirin. Mirovên kêmendamiyê pêwîstiya wan bi xizmetên SGB IX heye ji bo ku her nebe bikaribin îmkanên beşdarbûnê werbigrin. Bêyî xizmetên têkildar, kesên kêmendamiyê nikarin pêdiviyên xwe yê rojane bi cih bînin. Ev di heman demê de ji bo gihîştina kursên ziman jî derbas dibe, ku pir caran ne bê asteng in.

Em kesên kêmendamiyê ên ku reviyane, di pêvajoya penaberiyê de jiyaneke adil û bê asteng dixwazin. Dema pêvajoya penaberiyê, ku pirî caran di stargehên girseyî yê ku hewce-darîyan pêk nayîne, derbas dibe, niha ji bo kesên kêmendamiyê tengahiyek mezîn e. Pêdivî ye ku ev yek were guhertin. Kesên kêmendamiyê ji ku tînin bila bînin, divê tevî hewcedariyên xwe rêz li wan were girtin.

Daxwazên me:

- Divê ji kesên kêmandam re derfet bê dayîn ku li gorî §48 Asyîg erka xwe ya xanî bi dawî bikin û ji cihên pêşwaziya destpêkê yê ku hewcedariyên wan pêk naynin derkevin. Ji xwe di §49, paragraf 2'yê de rêzîknameyek heye ku vê yekê mûmkîn dike, lê di pratîkê de kêmtê bikar anîn. Divê rêzîkname ji bo kesên kêmandam bêtir bête konkrêt kirin.
- Gihîştina xizmetên bijîjkî divê bi rengekî bê tevlihevî were dayîn. Divê penaxwazên kêmandam bi tevahî bigihîjin karûbarên sîgorteya tenduristiyê ya qanûnî.
- Divê penaxwazên kêmandam li gorî SGB IX xwedî mafekî qanûnî bin ji bo alîkariyên beşdarbûnê. Ji bo vê yekê divê §100 Paragraf 2 SGB IX were jêbirin. Li wir dibêje: " Sûdgir li gorî §1 ya Qanûna Alîkariya Penaberan tu alîkariyên xizmeta entegrasyonê wernagirin."
- Gihîştina kursên entegrasyonê û ziman divê bê asteng be. Divê ji bo kesên kor dibistanên ziman zêdetir bibin.

Têkilî:
Mheddin Saho
mohie2011@gmail.com